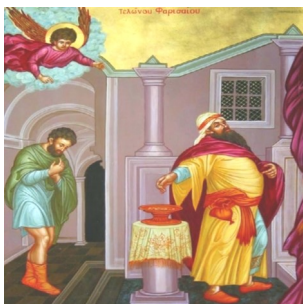

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020 ❖ Αριθ. Φύλ. 103 (142)

Τριώδιον

*Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα,
ὀρθρίζει γάρ τὸ πνεῦμά μου,
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου,
ναὸν φέρον τοῦ σώματος,
ὄλον ἐσπιλωμένον,
ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον,
εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.*

Ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἀποτελεῖ τὸ τμήμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους πού προπαρασκευάζει τὸν πιστὸ γιὰ τὸν ἅξιό ἑορτασμὸ τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μὲ πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ συμμετοχή, μὲ ἀγῶνα μετανοίας, προσευχῆς καὶ νηστείας.

Το Τριώδιον εἶναι ἓνα στάδιο «προετοιμασίας» γιὰ τὴν νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ «Τελώνου καὶ Φαρισαίου» καὶ τελειώνει τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

Τριώδιο ἐπιγράφεται καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Στὸ βιβλίον αὐτὸ περιέχονται σχεδὸν κάθε μέρα ὕμνοι, πού λέγονται κανόνες μὲ τρεῖς ὠδές.

Οἱ Κανόνες, στὴν ἄρτια μορφή τους ἀποτελοῦνται ἀπὸ 9 ὠδές. Τριώδιο λέγεται καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ περίοδος ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ὡς τὸ Πάσχα, ἐπειδὴ ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα, εἶναι σὲ χρῆση τὸ λειτουργικὸ βιβλίον τοῦ Τριωδίου.

Περιλαμβάνει, τίς τέσσερις ἑβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τίς πέντε ἑβδομάδες τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὡς τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα.

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου:

Ἡ ἐκκλησία θέλει νά μᾶς ἐμπνεύσει τὴν ταπεινὴν τοῦ Τελώνου καὶ νά μᾶς προφυλάξει ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ Φαρισαίου. Ὁ Κύριος διδάσκει: «πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται».

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου: Τρία πράγματα διδάσκει ἡ παραβολή:

α) τὴν ἄθλια κατάσταση τοῦ ἁμαρτωλοῦ

β) τὴν ἀξία τῆς μετανοίας καὶ

γ) τὸ μεγαλεῖο τῆς συγχωρήσεως.

Τὸ Σάββατο πρὶν τὴν τρίτη Κυριακὴ ὀνομάζεται **Ψυχοσάββατο ἢ Σάββατο τῶν Ψυχῶν**. Καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ὡς ἡμέρα πού προσφέρουμε κόλλυβα καὶ προσευχόμεστε γιὰ ὅλους αὐτοὺς πού γιὰ διαφόρους λόγους δὲν μνημονεύονται σὲ μνημόσυνα: γιὰ παράδειγμα ἄνθρωποι πού δὲν ἔχουν ἐν ζωῇ κανένα συγγενῆ.

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω: Λέγεται ἔτσι διότι μετὰ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ ἀπέχουμε ἀπὸ τὸ κρέας. Τὴ μέρα αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία μας, φέρνει στή μνήμη μας τὴν φοβερὴ Δευτέρᾳ Παρουσία τοῦ Κυρίου.

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς: Τὸ Εὐαγγέλιο αὐτῆς τῆς Κυριακῆς παροτρύνει τοὺς πιστοὺς νά συγχωρήσουν ὅσους τοὺς ἔφταιξαν γιὰ νά τοὺς συγχωρήσει καὶ ὁ Θεός. Τὴν Κυριακὴ αὐτὴ μέρα καθὼς καὶ τὴν ἑβδομάδα πού προηγεῖται καταλύουμε ὅλα τὰ γαλακτώδη καὶ ψάρι. Ἡ νηστεία δὲν πρέπει νά γίνεται μὲ ἐπίδειξη ἀλλὰ ἡ ζωὴ μας νά εἶναι προσεκτικὴ με ἀγώνα γιὰ ἀπόκτηση ἀρετῶν, πού νά συνοδεύεται μὲ ἐλεημοσύνη καὶ ἐλεήμων.

Ἡ ἱερὴ ὑμνολογία, ἡ βυζαντινὴ ψαλμωδία, καὶ ἡ θεία λατρεία γενικὰ τῆς Ἐκκλησίας, μαζί μὲ τὴν μελέτη τῶν Γραφῶν καὶ τὸ θεῖο κήρυγμα βοηθοῦν τοὺς πιστοὺς στὸν πνευματικὸ τους ἀγώνα.

Ἡ ὅλη ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς εἶναι καιρὸς μετανοίας, προσευχῆς καὶ νηστείας. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὴ μέρα πού ἀνοίγει τὸ Τριώδιο, κάθε πιστὸς προσεύχεται κατανοητικὰ καὶ καταφεύγει στοὺς ὁμορφους καὶ κατανοητικούς ὕμνους, ὅπως:

«Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς».

Ψυχοσάββατον

Τό Σάββατο πρὶν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, λέγεται «Σάββατο τῶν Ψυχῶν» ἢ Ψυχοσάββατο. Εἶναι τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δύο Ψυχοσάββατα τοῦ ἔτους. Τὸ δεύτερο τελεῖται τὸ Σάββατο πρὶν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ λόγος πού τὸ καθιέρωσε ἡ Ἐκκλησία μας, παρ' ὅτι κάθε Σάββατο εἶναι ἀφιερωμένο στοὺς κεκοιμημένους, εἶναι ὁ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθαναν μικροὶ ἢ στὴν ξενιτιά ἢ στὴ θάλασσα ἢ στὰ βουνά καὶ στοὺς γκρεμοὺς ἢ καὶ μερικοὶ, λόγω φτώχειας, δέν ἀξιώθηκαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων, «οἱ θεῖοι Πατέρες φιλανθρωπῶς κινούμενοι ἐθέσπισαν τὸ μνημόσυον αὐτὸ ὑπὲρ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων Χριστιανῶν».

Ἐπειδὴ τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω ἐορτάζουμε τὴν ἀνάμνηση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ κεκοιμημένοι μας ἀκόμη δέν κρίθηκαν, τοὺς μνημονεύουμε σήμερα καί, ἐπικαλούμενοι τὸ ἄπειρο ἔλεός Του, παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ μέ τὸ μνημόσυνο πού κάνουμε, νά τοὺς ἀναπαύσει.

Οἱ ὕμνοι καὶ τὰ τροπάρια αὐτῆς τῆς ἡμέρας εἶναι προτρεπτικά γιὰ κάθε χριστιανό καὶ μᾶς ὑπενθυμίζουν τὸν σίγουρα ἐπερχόμενο θάνατο. Μᾶς προτρέπουν γιὰ συνεχῆ μετάνοια, ὥστε νά εἴμαστε ἔτοιμοι ὅταν μᾶς καλέσει ὁ Κύριός μας ἢ σέ περίπτωση αἰφνιδίου θανάτου νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε αἰωνίως κάτοικοι τοῦ Παραδείσου μέ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον

Μετά τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ,
τάς ψυχάς τῶν δούλων σου.

ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,
ἀλλά ζωὴ ἀτελεύτητος.

Άγία Φιλοθέη ἡ ἀθηναία

19 Φεβρουαρίου

Η Αγία Φιλοθέη, γεννήθηκε το 1522, και καταγόταν από την αθηναϊκή αρχοντική οικογένεια των Μπενιζέλων. Το κοσμικό της όνομα ήταν Ρηγούλα ή Ρεβούλα (Παρασκευούλα) Μπενιζέλου. Ήταν κόρη του Αγγέλου Μπενιζέλου και της Σηρίγης Παλαιολογίνας.

Καθώς η Ρηγούλα μεγάλωνε, διακρινόταν για το ήθος και την ευφυΐα της. Έλαβε μόρφωση εξαιρετική, κάτι σπάνιο για κορίτσι της εποχής της.

Το πατρικό σπίτι της Ρεβούλας βρισκόταν εκεί που σήμερα υψώνεται το μέγαρο αρχιεπισκοπής Αθηνών, γι' αυτό άλλωστε, η οδός αυτή ονομάζεται οδός Αγίας Φιλοθέης.

Σε ηλικία 14 ετών οι γονείς της αποφάσισαν να την παντρέψουν με τον κατά πολύ μεγαλύτερό της Ανδρέα Χειλά, ο οποίος ανήκε σε αρχοντική οικογένεια της Αθήνας. Ο γάμος της διήρκεσε τρία χρόνια, καθώς έμεινε χήρα.

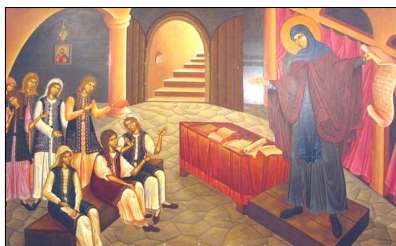
Στα 17 της χρόνια ήταν όμορφη, πολύ πλούσια, καταγόμενη από δύο αρχοντικές και σημαντικές οικογένειες, μορφωμένη και ελεύθερη. Αυτό την έκανε περιζήτητη νύφη, όμως εκείνη δήλωνε ότι επιθυμεί να ακολουθήσει ασκητική ζωή. Επιδόθηκε σε φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας του 16ου αιώνα και δέκα χρόνια μετά το θάνατο των γονιών της έγινε μοναχή με το όνομα Φιλοθέη.

Η μοναχή Φιλοθέη ανακαίνισε τον ναό του Αγίου Ανδρέα, ο οποίος βρισκόταν στον περίβολο του πατρικού της αρχοντικού, μετατρέποντάς τον σε κοινόβιο. Στο κοινόβιο αυτό πρώτη Ηγουμένη η ίδια μαζί με άλλες μοναχές, κόρες επιφανών οικογενειών της Αθήνας. Το πηγάδι της μονής σώζεται μέχρι σήμερα στο χώρο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Κάτω από το κτίριο της Αρχιεπισκοπής βρίσκονται κρύπτες από την εποχή που έζησε η Αγία.

Στη φιλανθρωπική και κοινωνική δράση της αφιερώνει όλη την πατρική και προσωπική της περιουσία. Ιδρύει σχολεία, βιοτεχνικά και χειροτεχνικά εργαστήρια, νοσοκομεία, ξενοδοχεία, ορφανοτροφεία. Το συγκρότημα αυτό ονομάστηκε «Παρθενώνας» και εκεί έβρισκαν

καταφύγιο και περίθαλψη αδιακρίτως Έλληνες και Τούρκοι. Προσφέρει μεγάλα ποσά για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων, ενώ ιδιαίτερος φροντίζει για τη φυγάδευση των γυναικών στα νησιά, προκαλώντας όλεθρο στα χαρέμια των Τούρκων. Παράλληλα, ιδρύει παραρτήματα στο Χαλάνδρι, τα Πατήσια, το Ψυχικό, την Καλογρέζα. Στην περιοχή του Ψυχικού άνοιξε ένα πηγάδι για να ξεκουράζονται οι κατάκοποι αγρότες που δούλευαν ώρες κάτω από το ζεστό ήλιο, διότι το νερό ήταν λιγοστό στην αττική γη. Λέγεται ότι από το ψυχικό αυτό της μοναχής Φιλοθέης πήρε η περιοχή το όνομά της. Η δραστηριότητά της έφτασε μέχρι την Ασία, την Κρήτη, την Άνδρο και την Αίγινα.

Η δραστηριότητα αυτή της Αγίας προκάλεσε την οργή των Τούρκων, οι οποίοι με τη συνεργασία Αθηναίων μεγαλοβιοκτονητών, οι οποίοι έβλεπαν να διαταράσσονται οι σχέσεις τους με τους Τούρκους, εξαιτίας της δράσης της Μοναχής Φιλοθέης και ως εκ τούτου θίγονταν τα συμφέροντά τους, συνέλαβαν την Αγία, την φυλάκισαν, λεηλάτησαν τα μοναστήρια και ιδρύματά της και βασάνισαν την ίδια. Αφέθηκε ελεύθερη μετά την επέμβαση των τοπικών δημογερόντων.

Η Μοναχή Φιλοθέη μετέφερε τη Μονή της στο μέχρι τότε μετόχι του Αγίου Ανδρέα και συνεχίζει ακούραστη το έργο της. Όμως τη νύχτα της 2ας προς 3ης Οκτωβρίου 1588, κατά τη διάρκεια ολονυχτίας που επιτελούσαν οι μοναχές στο εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέα, οι Τούρκοι όρμησαν και αφού την βασάνισαν, την εγκατέλειψαν μισοπεθαμένη. Η κολώνα όπου δέθηκε και μαστιγώθηκε η αγία σώζεται ακόμα μπροστά στο τέμπλο του ναού. Οι μοναχές την φρόντισαν και την μετέφεραν στην κρύπτη της μονής Καλογρέζας. Η ίδια ευχαριστούσε το Θεό που την αξίωσε να ταλαιπωρηθεί για την αγάπη Του. Το σημαντικό είναι πως ακόμα και εκείνη τη στιγμή δεν ξέχασε της αδελφές της και με παρήγορα λόγια τις νουθετούσε. Ύστερα από λίγες ημέρες, στις 19 Φεβρουαρίου του 1589 υπέκυψε στα βαριά τραύματά της. Ενταφιάστηκε στο δεξιό μέρος του ιερού βήματος του Αγίου Ανδρέα, ενώ είκοσι ημέρες μετά την κοίμησή της άρχισε να ευωδιάζει ο τάφος της. Αιώνες αργότερα το σκήνωμα της ακέραιο μεταφέρθηκε στο Μητροπολιτικό ναό Αθηνών, όπου φυλάσσεται σε χρυσή λάρνακα. ▣

Περί υπερηφάνειας και ταπεινώσεως

Η υπερηφάνεια είναι η μεγαλύτερη πνευματική αρρώστια. Σαν την βδέλλα που, αν κολλήσει επάνω σου, σου ρουφάει το αίμα. Έτσι και η υπερηφάνεια ρουφάει όλο το εσωτερικό του ανθρώπου. Φέρνει και πνευματική ασφυξία, γιατί καταναλώνει όλο το πνευματικό οξυγόνο της ψυχής.

Αν γνωρίσεις τον εαυτό σου, θα δεις ότι δεν έχεις τίποτα δικό σου και τίποτε δεν μπορείς να κάνεις χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Αν λοιπόν καταλάβεις πως ότι καλό κάνεις είναι από τον Θεό και όσες χαζομάρες κάνεις είναι δικές σου, τότε θα πάψεις να έχεις τόση εμπιστοσύνη στον εαυτό σου.

Λίγο αν μας εγκαταλείψει η Χάρης του Θεού, τίποτε δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε. Είναι απλά τα πράγματα. Έχει, ας υποθέσουμε, κάποιος μερικές ικανότητες και υπερηφανεύεται γι' αυτές. Πρέπει να σκεφθεί:

Που τις βρήκε; Του τις έδωσε ο Θεός.

Αυτός τι έκανε; Τίποτε.

Δίνει λ.χ. ο Θεός σε κάποιον λίγο παραπάνω μυαλό και μπορεί να έχει μια μεγάλη επιχείρηση και να ζει άνετα. Να υπερηφανευτεί ότι τα καταφέρνει; Λίγο να τον εγκαταλείψει ο Θεός, μπορεί να χρεοκοπήσει και να πάει φυλακή.

Όταν κάποιος κάνει κάτι ταπεινά και με αγάπη και δεν βρει αναγνώριση, μπορεί να του έρθει και ένα παράπονο.

Όταν όμως απαιτεί την αναγνώριση, αυτό είναι βαρύ· έχει μέσα του εγωισμό και ανθρωπαρέσκεια. Όσο μπορείς, να κινείσαι ταπεινά. Ότι κάνεις να το κάνεις με φιλότιμο, για τον Χριστό και όχι από κενοδοξία για να ακούσεις το «μπράβο» από τους ανθρώπους. Όταν ο άνθρωπος δε δέχεται τα «μπράβο» από τους ανθρώπους και εργάζεται μόνο για τον Θεό, τότε ανταμείβεται από τον Θεό και σ' αυτήν τη ζωή με την άφθονη Χάρη Του και στην άλλη με τα αγαθά του Παραδείσου.

Σε κάθε σου ενέργεια, ακόμη και στην παραμικρή σου κίνηση, κέντρο να είναι ο Θεός. Στρέψε όλο τον εαυτό σου προς τον Θεό για να κάνεις εύσπλαχνικό τον Κύριο».

Αν αγαπήσεις τον Θεό, ο νους σου θα είναι συνέχεια στο πως να ευχαριστήσεις τον Θεό, και όχι στο πως να αρέσεις στους ανθρώπους. Αυτό μας βοηθά να κατακτήσουμε την αρετή της ταπεινώσεως

Γράφουν οι Πατέρες για την αρετή τῆς ταπεινώσεως

«Υπάρχουν δύο ειδών ταπεινώσεις. Η πρώτη ταπείνωση είναι το να θεωρεί κανείς τον αδερφό του πιο συνετό και σε όλα καλύτερο από αυτόν και τον εαυτό του χειρότερο απ' όλους.

Η δεύτερη είναι να αποδίδει κανείς κάθε επιτυχία του και κάθε κατόρθωμά του στη χάρη του Θεού.

Αυτή είναι η τέλεια ταπείνωση που είχαν οι άγιοι».

Αββάς Δωρόθεος

«Ο Χριστός μόνο την ταπείνωση θέλει κι όλα τα άλλα θα τα κάνει η Χάρη Του».

Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης

«Όταν λέω ταπεινοφροσύνη δεν εννοώ αυτήν στα λόγια που την προσφέρει η γλώσσα, αλλά αυτήν που βρίσκεται στη σκέψη, στην ψυχή, στην συνείδηση που μόνο ο Θεός μπορεί να την δει. Αρκεί αυτή και μόνο η αρετή, έστω κι αν καμμία άλλη δεν υπάρχει .

«Στους ταπεινούς αποκαλύπτονται τα μυστήρια του Θεού».

Άγιος Ισαάκ ο Σύρος

«Όσα και ό,τι και αν χτίσεις ή ελεημοσύνη ή προσευχές ή νηστεία ή οποιαδήποτε άλλη αρετή, αν δεν φροντίσεις να βάλεις πρώτα θεμέλιο την ταπείνωση, μάταια κοπιάζεις, γιατί όλα θα πέσουν, όπως συνέβη με την οικοδομή εκείνη που είχε στηριχθεί στην άμμο. Διότι κανένα απολύτως από τα κατορθώματά μας δεν μπορεί να σταθεί χωρίς την ταπείνωση.

Όποιο και να πεις, είτε την σωφροσύνη είτε την παρθενία είτε την περιφρόνηση των χρημάτων και όποιο άλλο, όλα γίνονται ακάθαρτα και θεομίσητα και βδελυρά χωρίς την ταπεινοφροσύνη».

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ;

Ένας νέος πήγε σ' έναν σοφό γέροντα και τον παρακάλεσε θερμά:

- Με απασχολεί το ερώτημα: Υπάρχει Θεός; Ειπέ μου, σε παρακαλώ! Εσύ το πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός;

-Και βέβαια το πιστεύω, του απάντησε ο γέροντας.

-Και ότι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, το πιστεύεις κι αυτό;

- Και βέβαια, το πιστεύω.

- Και τον Θεό ποιος τον έφτιαξε;

- Εσύ, του απάντησε σοβαρά και ξερά ο γέροντας.

Ο νεαρός σοκαρίστηκε με την απάντηση του γέροντα. Τον ρώτησε και πάλι λοιπόν:

- Γέροντα, εγώ σε ρωτώ σοβαρά, του είπε. Κι εσύ μου λες πως εγώ έφτιαξα το Θεό.

- Μα κι εγώ σοβαρά σου μιλάω, του απάντησε ο γέροντας. Πολύ σοβαρά. Και πρόσεξε γιατί. Εσύ μ' όλ' αυτά που με ρωτάς, δείχνεις πως δεν ψάχνεις να βρεις το Θεό όπως είναι. Εσύ ψάχνεις να βρεις έναν Θεό όπως τον θέλεις εσύ, όπως τον φαντάζεσαι εσύ, κομμένον στα μέτρα σου. Αυτόν τον Θεό λοιπόν θα τον έχεις φτιάξει εσύ. Δεν θα είναι ο αληθινός Θεός. Και πρόσθεσε ο άγιος αυτός γέροντας:

- Ψάξε να βρεις τον αληθινό Θεό, παιδί μου. Να Τον δεχτείς όπως είναι. **Μην Τον θέλεις όπως εσύ τον φαντάζεσαι. Προσπάθησε να γίνεις εσύ όπως σε θέλει ο Θεός. Προσπάθησε να Τον καταλάβεις όπως είναι. Και ν' αγαπήσεις το θέλημά Του, όπως είναι.** □

Προσευχή

(από τον 1ο Ψαλμό)

Κύριε, βοήθησέ με να γίνω ένας εύλογημένος άνθρωπος.

Βοήθησέ με μέρα και νύκτα να μελετώ τό νόμο Σου για να μαθαίνω ποιό είναι τό θέλημά Σου, ώστε σύμφωνα μέ αυτό να σκέφτομαι και να ζω.

Τό θέλημά Σου, Κύριε, άς γίνει για μένα τό γάργαρο και καθαρό νερό, τό όποιο όχι μόνο θά μέ δροσίζει αλλά και θά μέ πλουτίζει μέ τή γνώση του θείου θελήματός Σου.

Κύριε, μή μέ αφήνεις να πάρω τόν δρόμο τών άμαρτωλών ανθρώπων, πού οδηγεί στην καταστροφή, αλλά στηρίξέ με και δός μου δύναμη να φθάσω και εγώ στη συντροφιά τών άγιων, τών δικαίων και τών άγγέλων.

Αμήν.

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Lagja " 11 Janari "